

V pomladni dôbi

Čez plan ...

Čez plan priplavala
Vesela je pomlad,
Vzbudila v srcu mladem
Je tisoč novih nad.

Vzbudila v srcu mi
Je drobnih pesmic broj;
Le slušaj jih iskreno,
Otožni bratec moj!

In v srcu hrani jih,
Da čelo ti zjasné,
Saj pomladanja radost
Jih lila je v srce ...

Semjanov.

Priplula je vesna ...

Pa priplula zlata vesna
Z dihi je zasoplimi,
Pa zaplákali so snegi
Pred cefirji toplimi.

Kamor dih je njen priplaval,
Vsepovsodi spev in smeh;
Ginila je tiha tuga,
Solze ni nikjer v očeh ...

Čez lesove, čez poljane —
Vse, vse preletela je,
Z žarkimi poljubi zemljo
V cvetni plašč odela je.

Tudi v moje željno srce
Vesna prihitela je
In v pozdrav vznesene himne
Duša ji zapela je.

Sobjeslav.

Vse veselo ...

Prišli so spet časi,
Ko cvete pomlad
Po gozdu, po polju in logu.
Veselo spet ptice
Po vejah žgolé
Zahvalo vsevišnjemu Bogu.

Glej, nekdo veselo
Med cvetjem hiti,
Kjer vije se bela stezica:
A včasih obstane,
Obriše z roko
Meglé in solzice si z lica.

E, kaj bi premišljaj,
Kaj bilo, kaj bo, —
In morda o tetici smrti?
Veselo in čilo
Za ciljem naprej
Po rožnatem, pisanem vrti!

Mokriški.

V pomladni prostosti.

Nad jezerom meglica vstaja
In čez poljane rosne spé,
Budi se gozd in polje širno,
Čez vzhod se zlata zarja pnè.

Zapojte, ptički drobnoglasni,
Oj kralju solnčecu v pozdrav,
Zapoj mu deca, vedno srečna,
Da bo donelo prek dobrav!

Tako ... tako ... in zdaj se zberi,
Nedolžnost mlada, v živi krog,
In rajaj pomladi v veselje
Čez hrib in plan poskočnih nog.

Zvonimir Erjavec

Na polju.

Tralalala . . .
Le zavrtimo se
Sredi polja!

Solnček je zdaj — naš brat,
Cvetke — sestrice;
V radosti glasni
Žari se nam lice.

Kaj nam je zima mar —
Mačeha bela!
Zdaj se nam smejejo
Srca vesela.

Novo življenje
V prsih nam žije,
Glasneje srce
Srečno nam bije.

Pridite, pridite
V polje veselo:
Novo življenje se
Zdaj je pričelo!

Sokolov.

Pomladnji zanos.

Bratci, bratci, hajdi
V polje in goró,
Dokler pisane nam
Cvetke še cvetó!

Hej, pa peli bomo,
Peli na ves glas,
Da donelo bode
Tja v deveto vas:

„Kdo od nas je večji,
Večji korenjak!
Le pogledajte krepki,
Krepki naš korak!“

Tako pesem peli
Bomo na ves glas,
Da donelo bode
Tja v deveto vas.

Aleksij Ivanov.

V pomladnem jutru.

Jutro pomladno
Je posijalo,
V sobico mojo
Žarkov poslalo.

Ptičke pod oknom
So se vzbudile,
Pesmi zapele
Pevke so mile.

Bodi mi zdravo
Jutro veselo,
Gorko pozdravljam
Z dušo te celo!

Kakor lepote
Tvoje čaroba,
Moje mladosti
Zdi se mi dôba.

Vse okrog mene
Radost preveva,
Sreča i moje
Srce ogreva . .

Taras Vasiljev.

Pomladanja radost.

Kaj nam žalost, kaj nam tuga
Zimskih dni je mar?
Zdaj ogreva srca naša
Pomladanji žar.

Nova pesem v srcih naših
Zdaj se nam budí —
Pesem o radosti zlati
Pomladanjih dni.

Nova čuvstva v prsih mladih
Zdaj nam vladajo,
Ko na zemljico pomladnji
Žarki padajo.

Vedra, jasna so nam čela,
Kakor solnčni žar . . .
Kaj nam žalost, kaj nam tuga
Zimskih dni je mar?

Sokolov.

Zvonček.

Beli zvonček kima „Ej zaspanke plašne, Pa le spite dalje,
Na prisojni trati, Tu pomlad že veje, Kaj to meni mari, —
Kakor da bi hotel Pa le v moj obrazek Da vam ličec slana
Glasno se bahati. Solnčece se smeje. Morda ne opari.“

Kar čez noč mrzlotni Prebudi se jeglič,
Vetri so zaveli, Iz zemlje prikljije,
Več odslej ni kimal Pa zatrobi zvončku
Zvonček nežnobeli. Smrtne elegije . . .

Sobjeslav.

Pomlad v tujini.

Zaželel sem si pomladi, Zaželel sem je . . . Prišla je
Njenih lepih dni, Kot na ustne smeh,
Češ: takrat me mine žalost, Lepa, kakor vdana solza,
In se radost prismeji. Revi zablesti v očeh.

Ah, pa vsa lepota njena,
Vsa prijaznost nje,
Dahnila mi ni radosti
V moje žalostno srce . . .

Rastko Staroselski.

Vzbudi še ti se. srce !

Solnce veselo se z neba smehljá, V gozdu sekira oglašá se spet,
Vse veseli se in cvete in klije, Gnezdeca drobna si stavijo ptički;
Tam čez poljane od mirnih vasi Vse oživeló je, gozdič in vrt,
Plavajo rádstne melodije. Polja osamljena, senčnati grički.

Prišel v deželo pomladni je čas,
Vse prerójeno spet vstaja iz groba;
Vzbudi, oj, vzbudi še ti se, srcé,
Vesne vesele zdaj klije ti dôba!

Taras Vaziljev.

Težka vest.

Skakal je po trati deček, Pa utihnil glasni pevec
Deček rdečeličen, bos, Kar naenkrat je nocoj;
V grmu pa veselo žvižgal V fla povetil obledeli
Črnosuknjati je kos. Deček je obrazek svoj.

Ah, zakaj kot prej veselo,
Deček, več se ne igraš?
Ker si ptičku vzel mladiče,
Težko, težko vest imaš!

Gradiški.

